

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ημέρης

Συνδρομητής: Έν Ελλαδί φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαι ἀρχονται ἀπὸ
1 Ιανουαρίου ἵκαντος ἡμέρας καὶ εἶναι ἰτησια—Γραφεῖον τῆς Διεύθυνσεως: "Οδός Σταδίου, 6. 15 Ιανουαρίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΠΕΤΡΟΜΗΝ

Ἡ ἀνωτέρω ὑπογραφὴ τοῦ Πετρόμενη Μαυρομιχάλη
Μῆληφον ἔξι ἀναφορᾶς τῶν πληρεζουσίων Μάνης πρὸς τὴν ἐν
Ἀθήναις ἔνικήν συνέλευσιν τῆς Ζεπτεμβρίου. Ἐκ τῆς ἀ-
ναφορᾶς ταύτῃ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Λακωνίας ἐπικαλούμε-
νοι τὸ ἡρωῖον παρελθόν τῆς χώρας αὐτῶν, ἦσαν τὸ ἔλεύθε-
ρον ἔδαφος: «οὐδέποτε ἐμόλινον ἀνδρίσιον πόδες», τὰς κατὰ
τὸ παρελθόν ἐν αὐτῇ διενεργηθείσας ἀποπείρας πρὸς ἀπο-
τίναξιν τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Καρόλου
(τοῦ δουκὸς τοῦ Νεμού), τῆς αὐτοκρατείρας Αἰκατερίνης
καὶ ἐπὶ τοῦ Ναπολέοντος τοῦ Α', καὶ τέλος τῆς γῆς τὸ ἔη-
ρον καὶ ἄγονον, παρακαλοῦσι τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν νὰ μὴ
ὑποδέλη αὐτήν εἰς φορολογίαν. Ἡ αἴτησις αὕτη εἰσηκού-
σθη, ὡς γνωστὸν, καὶ μέγιρι τοῦδε τὰ δλίγα προϊόντα τῆς
Μάνης μόνον φύρον ἔξαγωγῆς πληρούσιν. Σ. τ. Δ.

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΓΑΙΟΚΤΗΜΩΝ

[Ἐκ τῶν τοῦ F. Holtzendorf].

I

Περὶ τὰ μέσα Αὔγουστου τοῦ ἔτους 1861
προσκληθεὶς παρὰ τοῦ φίλου μου κ. Walter Crofton μετέβην εἰς Δουβλίνον, ἵνα παρευ-
ρεθῶ ἐν τινὶ ἐπιστημονικῇ συνόδῳ. Καταλλη-
λοτέρα εὐκαιρία ἦτο ἀδύνατον νὰ μοὶ παρουσια-
σθῇ, δπος ὑπὸ τὴν δόηγίαν πεπειραμένων ἀν-
δρῶν, μελετήσω τὰ σωφρονιστικά, ἐκπαιδευτικά
καὶ φιλανθρωπικά καταστήματα, ὡς καὶ τὴν ἀ-
γροτικὴν τῆς χώρας κατάστασιν. Διηλθον πράγ-
ματι ἔκειτο φαιδρότητι καὶ φιλοξενίᾳ ἡμέρας
λαμπρᾶς μὲν ἀλλὰ λίγην κοπιώδεις, διέτη ἡμην
ἡναγκασμένος νὰ παρευρίσκωμαι ἐπὶ διάκλησιν
ἔδομαδα, τέσσαρας ὥρας καθ' ἐκάστην, εἰς δη-
μοσίας συναθροίσεις, καὶ νὰ λαμβάνω μέρος εἰς
συζητήσεις περὶ ἀγγλικῆς νομοθεσίας, περὶ
βιομηχανικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημά-
των, περὶ δημοσίας οἰκονομίας, ὑπὸ τὴν ἰδιότη-
τα ζένου ἀγαπητοῦ, εἰς ὃν ἐδίδετο θέσις διακε-
κριμένη, καὶ διστις ὅφειλεν ἀδικάσπως νὰ ἀ-
ποκρίνηται εἰς τὰς περὶ πάστης ἐν γένει τῆς διορ-
γανώσεως τοῦ Πρωτοσιουκοῦ κράτους ἀπευθυνομέ-
νας αὐτῷ ἐρωτήσεις. Ἡ ἀδιάκοπος αὕτη ἐργα-
σία, καὶ ἡ ὑπέρομετρος ἐκείνη φιλοξενίᾳ ἡς οὐδα-
μοῦ ἄλλοθι ἀπολαύει τις, ἀπετέλουν θίσιν λίαν
κοπιώδη, ἔνεκκ τοῦ ὁποίου ηθελεν ἐπαισθητῶς
πάθη ἡ γείσια μου, ἐάν μη κατέφευγον εἰς τὰ

ψυχρὰ καὶ διαυγῆ ὅδατα τοῦ παρὰ τὴν King-
ston λαμπροῦ κολπίσκου.

Ο Ἀντιβασιλεὺς τῆς Ιρλανδίας Κόμης τοῦ
Carlisle, ὁ δῆμαρχος τοῦ Δουβλίνου, οἱ ἀνώτε-
ροι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ κράτους, ὁ λόρδος
Hagan, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἡμιλλῶντο τίς νὰ
προσενεγκότι εὐγενέστερον πρὸς τὰ ἔνα μέλη τῆς
συνόδου.—Ἐμπικάρισα δὲ ἐμαυτὸν δτε μετὰ το-
σούτους κόπους ἡδυνήθην νὰ καταλίπω τόσον
ἐκλεκτὴν καὶ φιλόφρονα κοινωνίαν, ἵνα εῦρω
ἀνακούφισιν εἰς τὴν ἡρεμίαν τῆς Connemara.

Οδηγούς εἶχον τὰς ἔξαισίους περιγραφὰς τοῦ
Ρόδεμπεργ, καὶ ἀπήλαυσα ἀπλήστως τῆς δτε
μὲν προσχαροῦς, δτε δὲ μελαγχολικωτάτης καὶ
ἄλλοτε μεγαλοπρεπεστάτης φύσεως τῆς Ιρλαν-
δίας καὶ τῶν παραλίων της. Περατώσας τὴν πε-
ριήγησίν μου ἀνεγκρήσα εἰς Βρίστολ, προτιθέ-
μενος νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Gloucester.

Μεταξὺ τῶν ἐν Δουβλίνῳ ζένων, ἔσχον τὴν
τύχην νὰ γνωρίσω τὸν ἰδρυτὴν τοῦ Συλλόγου
τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν κ. Lloyd Baker, καὶ
ἔφείλκυσα τὴν συμπάθειάν του, διότι παρα-
δέξως πως αἱ ἴδεαι τοῦ συνεφώνου πρὸς τὰς
ὑπὸ ἐμοῦ ἔξηγηθείσας περὶ τοῦ συστήματος τῶν
σωφρονιστηρίων τῆς Ιρλανδίας καὶ τῶν περὶ
τὴν ἐρχομογήν τοῦ ποινικοῦ δικαίου θεωριῶν.
Παραδόξος τῷ ὅντι συμφωνίας ἴδεων ἔμαθον δὲ
ὅτι δ Baker δὲν ἦτο μόνον γνωστὸς μεταξὺ^{τῶν}
τῶν διαπρεπεστέρων ἀνδρῶν τῆς ἐπαρχίας του,
ἀλλ' ὀλοκλήρου τῆς χώρας εἰς ἣν ἀνήκειν. Αὐτὸς
ὑπῆρξεν δὲ ἰδρυσας τὸν πρῶτον ἐν τῷ νομῷ αὐ-
τοῦ ἐπικνοθωτικὸν οἶκον καὶ δ συντελέσας εἰς
τὴν περὶ τῶν καθιδρυμάτων τούτων νομοθεσίαν,
εἰς αὐτὸν δὲ ὠφείλετο καὶ ἡ ἀδιαφιλονείκητος
ἀξία τῆς θελτιώσεως τῶν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν
νομοθετημάτων. Απὸ πολλοῦ ἔτρεφον ζωηρὰν ἐ-
πιθυμίαν νὰ μελετήσω τύπον τινὰ ἀληθοῦς γαιο-
κτήμονος, ὅστις Τόρρους δὲν, νὰ συγκεντρώνῃ ἐν
έαυτῷ τὸ εἰδίκον ἐκείνο μῆγμα ἀναμορφωτικοῦ
πνεύματος καὶ ἐπιμόνου ἀφοισιώσεως πρὸς τὰ
ἀργακινά ἔθιμα. Πρὶν δὲ ἀποχωρισθῶμεν, οὗτος
πλεξεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του πανηγυρικὸν δυ-
νάμενον νὰ κεντήσῃ τὴν περιέργειαν καὶ τῶν
πολλῷ ἐμοῦ ἐναντιοτέρων πρὸς τὰς περιηγή-
σεις.—Ἄφικόμην εἰς Hardwick Court, τὴν κα-
τοικίαν τοῦ κ. Baker, περὶ λύγων ἀφάς, ὡστε
μόλις ἡδυνήθην νὰ διακρίνω τὰ περικυκλοῦντα

τὸν πλουσιώτατον οἶκον· ὅταν ὅμως αἱ πρῶται τοῦ ἡλίου ἀκτίνες εἰσεχώρησαν ἐντὸς τοῦ δωματίου μου, ἔξεπλάγην ἐπὶ τῇ καλλονῇ, διὰ τῆς δούλιας ἡ φύσις ἐποίκισε τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐπαρχίας τοῦ Gloucester. Ποικιλανθεῖς καὶ ψηφιδωτοὶ λειμῶνες, ἐν μέσῳ τῶν δούλων ὑψοῦνται ὑπερθόρυαν πτελέα, καὶ ὑπερμεγέθεις φηγοὶ, ἐφ' ὧν ἀναπαύεται ὥδεώς ὁ πλανώμενος δρυθαλμὸς, κυκλοῦνται ὑπὸ τῶν πέριξ λόφων, οὓς λαμπρότατος ἡλιος καθίστησιν ἔξαισις κυανόχρους. Μετὰ τὰς πρώτας δεξιώσεις δ. κ. Baker ἔσπευσε γὰρ μηδηγῆση εἰς τὸ καπνιστήριον, διότι κατ' αὐτὸν τρία ἱσαν τὰ ἔθνικὰ χαρακτηριστικὰ παντὸς Γερμανοῦ, τὸ καπνίζειν, τὸ ἄδειν καὶ τὸ ἐξαρνεῖσθαι τὴν Κυριακήν. Ἀμέσως μετὰ τὸ πρόγευμα ἥθελε νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ σωφρονιστήριον τῆς ἐπαρχίας, ἀλλ' ἐγὼ ἐπεθύμουν νὰ γνωρίσω τὴν οἰκιακὴν διοίκησιν καὶ τὰ οἰκογενειακὰ ἔθιμα. Πρὸς τοῦτο δὲ παρεκάλεσα τὴν οἰκοδέσποιναν, αἰτιολογῶν συγχρόνως τὴν ἀπειρίαν μου περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐξοχικαῖς ἐπαύλεσι τῆς Ἀγγλίας ἐπικρατούντων παρ' Ἀγγλοις ἔθίμων, νὰ μοὶ γνωστοποιήσῃ πρὸ πάντων τά τε ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς καθήκοντά μου καὶ τὰ δικαιώματά μου. Ἐν φ' δὲ περιερχόμεθα τὸν κῆπον ἡ οἰκοδέσποινα μοὶ παρέσχε μετὰ ζωηρότητος συνάμα καὶ ἀρελείξεις ὡς ἐξῆς τὴν ζητηθεῖσαν ἐξήγησιν.

«Αναμφιβόλως ἐπιθυμεῖτε μίαν τοιαύτην περιγραφὴν, ὅπως εὐκολώτερον κρίνητε περὶ τῆς ἐπὶ τῶν κοινῶν δραστηρίστητος τοῦ συζύγου μου. Θὰ ἀνεγνώσατε ἵσως πολλὰς μυθιστορίας καὶ διηγήματα, ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν γίνεται λόγος περὶ τοῦ καθημερινοῦ έιου, ὡς γενικᾶς γνωστοῦ παρ' Ἀγγλοις. Τὸ κατ' ἐμὲ θέλω περιγράψῃ τὸν έιον τοῦτον λαμβάνοντας ὡς ὑπόδειγμα τὰς οἰκογενείας, ὡν ἡ περιουσία δὲν εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς ἡμετέρας. Παρὰ πάσαις ταῖς οἰκογενείαις ταύταις πρωτίστη τοῦ οἰκοδέσποτου ἐργασία εἶναι ἡ ἐφημερία, ἢν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναγινώσκει πρὸ τῆς ἐννάτης ὥρας, διόπτε δὲ κάδων προσκαλεῖ πάντας εἰς πρόγευμα. Ἐκεῖ δρείλουσι νὰ συνέλθωσιν ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας καὶ οἱ ὑπηρέται, ὡς ἐπίσης καὶ ὅσοι τῶν ζένων εὐάρεστοῦνται, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν πρωΐην προσευχὴν, ἡτις συνήθως διαρκεῖ ἐπὶ τέταρτον ὥρας.»

Τὸ οἱ εὐαρεστούμενοι τῶν ξέρων ἀναμφιβόλως ἀπέβλεπεν ἐμὲ, διότι πρὸ δλίγων ὥρῶν εἴχον πράγματι παραστῆ εἰς τὴν τελετὴν ἐκείνην, μετὰ μεγίστης προσοχῆς, μοιονότι δλίγον ἐκπεπληγμένος. Εἴχον ἰδῃ πάντας καθημένους περὶ τὴν ἡδη παρατεθειμένην τράπεζαν, τοῦ οἰκοδέσποτου δὲ νεύσαντος ἐγονυπέτησκην, καὶ κλίναντες τὰς κεφαλὰς, καὶ καλύψαντες διὰ τῶν χειρῶν καὶ τοῦ μανδηλίου τὸ πρόσωπον ἀπήντησκην κατὰ τὸ εἰσθῆς εἰς τὴν ὑπ' ἐκείνου

ἀναγινωσκομένην δέξισιν. «Ἐὰν διεκμείνητε μακρότερον παρ' ἡμῖν, ἐξηκολούθησεν ἡ οἰκοδέσποινα, θέλετε ἵδη ὅτι τὸ ἀγγλικὸν πρόγευμα εἶναι ἡττον ἀπλοῦν τοῦ συνήθως παρατιθεμένου ἐν τοῖς ξενοδοχείοις τῆς ἡπείρου. Παρ' ἡμῖν συνίσταται πάντοτε ἐκ καφὲ, τεῖου ψυχροῦ καὶ θερμοῦ κρέατος, λευκοῦ καὶ μέλανος ἄρτου, μέλιτος, γλυκύσματος ἐκ πορτοκαλλίων, ὡῶν ἐνίστη τηγανισῶν, σπανίως ἐξ ἵθιμων, ἀλλὰ πάντοτε ἐκ βραχοῦ χοιρομηρίου. Εκαστος, χωρὶς νὰ ὑπόκειται εἰς κανένα τύπον, δύναται νὰ λάθῃ καὶ νὰ ἐκλεξῃ δ. τι μᾶλλον ἐπιθυμεῖ. Μετὰ τὸ πρόγευμα οἱ ζένοι χωρὶς ζονται ἵνα ἀσχοληθῶσιν ἡ διασκεδάσωσι, κατὰ τὸ δοκοῦν. Ὁ οἰκοδέσποτης ἀποσύρεται εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὅπως δώσῃ διαταγὰς εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας· ἐκεῖ ὑποδέχεται τοὺς γείτονας, τοὺς ἀγροτικοὺς οἰκονόμους, τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν κτημάτων. Ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἐπισκέπτεται τὸν σταῦλον, ἐκεῖθεν δὲ μεταβαίνει εἰς τὸ γραφεῖόν του. Οὕτω διέρχεται ἡ πρώτα, ἔως οὖν ἡγήσῃ δ κάδων δ καλῶν εἰς πρόγευμα, συνήθως παρατιθεμένον περὶ τὴν ἐνδεκάτην καὶ ἡμίσειαν. Τὸ πρόγευμα τοῦτο θεοῖς δὲν φθείρεται ἐὰν ὑμεῖς βραχύνητε, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ τιμωρία ὑμῶν ἔσται ὅτι τὸ κρέας ἀντὶ θερμοῦ παρατεθήσεται ὑμῖν ψυχρόν· σημειωτέον διτὶ ἡ τιμωρία αὔτη εἶναι κανονικωτάτη πρὸς τὸ κακονικὸν τῆς ὑπηρεσίας.» Ερωτήσαντος ἐμοῦ πῶς ἡ οἰκοδέσποινα συνείθιζε νὰ διακούῃ τὸν μεταξὺ τοῦ πρωΐνου καὶ τοῦ μεσημέρινου προγεύματος χρόνον, ἡ Κυρία μοὶ ἀπεκρίθη· «Περὶ τὴν δεκάτην, τουτέστι ἀμέσως μετὰ τὸ πρωΐνον πρόγευμα, ἡ οἰκοδέσποινα ἀπέρχεται τῆς αἰθούσης ἵνα διατάξῃ τὰ τοῦ γεύματος, συμβιβάσῃ τὰς καθ' ἐκάστην ἐγειρομένας μεταξὺ τῶν ὑπορετῶν ἔριδας, καὶ σκεφθῆ περὶ τῶν τῆς ὑποδοχῆς τῶν ζένων, οἵτινες προσέρχονται πάντοτε κατὰ τὸν φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα. Ἀκολούθως ἀκροατᾷ τὰς πτωχαὶς γυναικαὶ τῆς συνοικίας, ὅσαι ἔχουσι παράπονα, ἀναφοράς, αἰτήσεις κτλ., χρηγεῖ δὲ αὐταῖς τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς θεραπείαν ἔσυτῶν τε καὶ τῶν ἀσθενῶν βρεφῶν των. Εἰδικὴ ἡμῶν φροντίς εἶναι ἡ ἀνατροφὴ τῶν τέκνων. Εγὼ μὴ ἔχουσα ἡ ἀρρένων τέκνα, ἀτιναχτικαὶ δέκαται δεύτεροι τῆς τῆς οἰκίας ἐν Eton, ἔχω πολλῷ ἡττονα καθήκοντα τῶν λοιπῶν κυριῶν. Δύναμαι ἐν πλήρει ἀνέστι νὰ ἐτοιμάσω τὴν ἀλληλογραφίαν μου, ἡ νὰ συνδιαλέγωμαι ἐν ταῖς αἰθούσαις μετὰ τῶν κυριῶν, δις προσκαλέ διπλας συσκευθῶμεν ἐὰν μετὰ μεσημέριαν θὰ μεταβούμεν εἰς περίπατον ἐφ' ἀμάξης, ἐὰν ἐφιπποι, ἢ πεζοί. Δὲν γινώσκω ἐὰν τὸ συντηρεῖ οἶκον εἶναι τώρα εὐκολώτερον ἡ ἀλλοτε· τότε κατεσκευάζοντα πολλῷ πλείσταν ἐν τῷ οἴκῳ δ. σάπων, τὰ κηρία καὶ πολλὰ ἄλλα τῶν ἐπιτηδείων. Ετικαὶ νῦν ἐν πολλαῖς οἰκίαις συνείθιζουσι νὰ κατασκευάζωσι τὸν ζυθού, τὸν μηλίτην, καὶ νὰ

πλύνωσι τὰ ἱμάτια. Καὶ ἡμεῖς δὲ ἀκολουθοῦμεν τὴν ἀρχαίν ταύτην συνήθειαν, μολονότι πολλαὶ οἰκογένειαι εὐρίσκουσιν ὀφελιμώτερον νὰ προμηθεύνωνται τὸν ζύθόν των ἐξ Alisop ή Bass. Μετὰ τὸ δεύτερον πρόγευμα δρείλετε νὰ δικθέσητε τὰ καθ' ὑμᾶς, εἴτε ἔξερχόμενος εἰς περιπάτον μετὰ Κυριῶν ἔφιππος, ή ἐφ' ἀμάξης, εἴτε ἔξασκον μενος εἰς τὴν σκοποβολήν πιστεύω ὅμως διὰ πολὺ δλίγος καιρὸς θὰ ἐναπολειφθῇ ὑμῖν ἐλεύθερος, ἐὰν ἐπιθυμήτε νὰ συνοδεύσητε τὸν σύζυγόν μου εἰς τὰς περὶ τῶν ὑποθέσεών του ἐκδρομάς του, φοροῦμαι δὲ διὰ θέλετε ἵδη πλείονας ἀλιτηρίους, αλέπτας καὶ ἐπαίτας ἢ δυσούς σεῖς τε καὶ ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν! Περὶ τὴν πέμπτην ὥραν τῆς ἐσπέρας λήγει ἡ ἄδειά σας, διότι τότε ἀκριβῶς ἀναμένομεν ὑμᾶς ἵνα πίωμεν τὸ τέϊον, τούθ' ὅπερ συνήθως λαμβάνει χώραν ἐν τῇ αἰθούσῃ. Τὸ τῆς πέμπτης ὥρας τέϊον, ὃς συνήθως λέγεται ἐνταῦθι, εἶναι λίαν πρόσφατος, ἀλλὰ γενικῶς παραδεδεγμένη καινοτομία. Δὲν εἶναι γεῦμα· συγίσταται μόνον ἐκ τεῖου συνοδευούμενου μὲ δίπυρον τι, ή μὲ μικρὸν τεμάχιον ἄρτου ἡλειψαντοῦ διὰ βουτύρου. Τὸ θέρος πίνομεν τὸ τέϊον ἐν τῷ κήπῳ. Κατ' ἀπόφασιν τῶν πέριξ οἰκουσῶν Κυριῶν ἡ ὥρα αὕτη δρίσθη εἰς ἐπισκέψεις, πολλάκις δὲ ἀποτελεῖται πολυάριθμος συναναστροφή. Κατὰ τὸν χειμῶνα μετὰ τὸ τέϊον οἱ ξένοι ἀποσύρονται εἰς τὰ δωμάτιά των ἵνα γράψωσιν, ἀναγγήσωσιν, ή ἀναπαιθῶσιν ἐὰν ἦσαν εἰς τὸ κυνήγιον. Συνέρχονται δὲ ἐνέ νέου εἰς τὸ γεῦμα διὰ παρατίθεται περὶ τὴν ἑδόμην καὶ ἡμίσειαν, ή τὴν ὁγδόην ἐσπειρινήν. Ἐν ᾧ ἐν τῇ ἡπείρῳ γενικῶς πιστεύεται διὰ τὸν χειμῶνα διέρχεται τις ἀνετώτερον ἐν ταῖς πόλεσι, παρ' ἡμίν ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα διὰ οὗτος διέρχεται εὐαρεστότερον ἐν τῇ ἔξοχῇ, ἐφ' ὃ καὶ λαμβάνομεν πάσαν πρόνοιαν, ὅπως ἔχωμεν πάντοτε ξένους εὐθύμους, οἵτινες νὰ εὐχαριστήσουνται μετὰ τὸ γεῦμα, νὰ διέρχωνται μεθ' ὑμῶν τὴν ἐσπέραν παιζόντες whisi, ή ἄλλο τι. Περὶ τὰς ἔνδεκα, αἱ Κυρίαι ἀποσύρονται, καὶ οἱ Κύριοι σύμπληροῦσι τὴν ἡμέραν ἐν τῷ καπνιστηρίῳ. Καπνίζουσι καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ σφαιροστροφίου, ἐὰν τὸ καπνιστήριον δὲν εἶναι πλησίον τῶν αἰθουσῶν τῆς ὑποδοχῆς. Πολλάκις ἵσως θὰ παρετηρήσατε μετὰ θαυμασμοῦ, διὰ αἱ Ἀγγλίδες αἰσθάνονται ἀκατάληπτόν τινα ἀποστροφὴν πρὸς τὸν καπνόν. Λόγος περὶ χορῶν καὶ τοιούτων διασκεδάσεων, αἵτινες ἀπασχολοῦσιν ὑμᾶς καθ' ἄπαντα τὸν χειμῶνα, παρ' ἡμῖν δὲν γίνεται. Ὅπερ τῆς νεολαίας τῆς ἀγαπῶσης τὸν χορὸν προβλέπει ἡ ἡμετέρα ἐπαρχία. Ἀδύνατον εἶναι νὰ φαντασθῆτε, ὑπέλαθε μετὰ βραχεῖαν διακοπὴν, τὴν ὠραιότητα χειμερινῆς πρωΐας προκειμένου κυνηγίου. Μεθ' ὄποστης χαρᾶς οἱ πάγτες συνέρχονται. Ποσάκις παρέστην μετὰ τοῦ συζύγου μου. Εἶναι μὲν ἀληθὲς διὰ πολλοὺς ηθικολόγοι μέμφονται τῶν καθ' ὑμᾶς Κυ-

ριῶν, ὅται διάγουσι βίον μᾶλλον ἐλεύθερον τοῦ ἐπικρατοῦντος τῶν ἀρχαιοτέρων ἐποχῶν, δυνατὸν δὲ ἡ ἰδέα αὕτη νὰ εἴναι δρθή̄ κατ' ἐμὴν δυμας κρίσιν τὸ τοιοῦτον σύστημα φέρει ἐν ἔσωτῷ πολλὰ τὰ καλά. Καὶ ὑπάρχουσι μὲν Κυρίαι, αἵτινες ἀγαπῶσιν ὑπερβαλλόντως τὴν ἴππασίαν, ή τοὺς μακροὺς περιπάτους, ή τὴν ἀλισίαν, ἀλλ' εἴναι οὐχ ἡ τον ἀναμφισθήτητον διὰ αἱ Κυρίαι αὕται ὀφελοῦσι περισσότερον τὴν κοινωνίαν ἐκείνων αἵτινες οἰκουμενοὶ σιν αἰωνίως μὴ συμμετέχουσαι ποσῶς τῶν διασκεδάσεων τῶν συζύγων ἢ ἀδελφῶν των. Αἱ τελευταῖαι μετὰ δυσκολίας φέρουσι τὰς κριτίμους ἐκείνας στιγμὰς, ὃν βρίθει ὁ ἀνθρώπινος βίος.

'Απὸ ἀπλᾶς πληροφορίας περὶ τῶν ἀγγλικῶν ηθῶν, κατηντήσαμεν εἰς ζωηροτάτην ἀπολογίαν τοῦ ἐν τῇ ἔξοχῇ βίου τῶν Ἀγγλων. 'Αλλ' ἐμὲ κατεῖχε καὶ ἀλλη τις ἰδέα. Μὲ ἡπείλει μετὰ δύο ἡμέρας ἡ Ἀγγλικὴ Κυριακὴ, ἔλεγον δὲ πρὸς τὴν λαλοῦσάν μοι Κυρίαν, διὰ δον καὶ ἀν προετίμων ὅλων τῶν μὴ Γερμανικῶν χωρῶν τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἀγγλίαν, οὐδέποτε ὅμως ἡδυνήθην νὰ ἔξοικειωθῶ μὲ τὸν ἀγγλικὸν τρόπον τοῦ τηρεῖν τὴν Κυριακὴν, ἀλλ' διὰ οὐχ ἡ τον ἐπιθέμην ὑπὸ τὰς διαταχὰς αὐτῆς, ὑποσχόμενος τυφλὴν ὑπακοὴν ἐπὶ δικταήμερον.

'Η Κυρία μοὶ ἀπεκρίθη· «Καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὴν ἱερότητα τῆς Κυριακῆς, ἔκαστος ἀς πράξῃ κατὰ συνείδησιν. Ἡμεῖς ἐπιβάλλομεν μίαν ἡμέραν ἀναπαύσεως. 'Η ἀναπαυτικὴ δὲ αὕτη ἡμέρα συστρίγει τὸν μεταξὺ Κυρίου καὶ ὑπηρετῶν δεσμόν. 'Ο Κύριος ὅστις δὲν ἀγαπᾷ νὰ ἀναπαυθῇ τὴν Κυριακὴν, δὲν ἐπιτρέπει οὐδὲ εἰς τοὺς ὑπηρέτας ν' ἀναπαυθῶσιν. 'Η περιφρόνησις τῆς Κυριακῆς διαιρεῖ τὸν κόσμον εἰς εὐχαριστημένους καὶ δυσηρεστημένους. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εὐτυχῇ ὑπηρέτης τις, σταν, ἀφ' οὐ ἐργασθῇ ἐπὶ ὃς ἡ μέρχας ἵνα θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας μας, ἀναγκάζεται κατὰ τὴν ἑδόμην, ἡτις ὀφειλε νὰ εἴναι ἡμέρα ἀναπαύσεως, νὰ ἐργασθῇ διπλασίως ἵνα κολακεύσῃ τὰς ἡμετέρας ὀρέξεις; Τὴν Κυριακὴν πηγαίνομεν δις εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀπκιτοῦμεν δὲ τὸ αὐτὸν καὶ παρὰ τῶν ὑπηρετῶν μας. Πορευόμεθα δὲ εἰς τὴν οὐ μικρὸν ἀπέκριουσαν ἐκκλησίαν πεζῇ, διότι ἐὰν μετεβαίνομεν ἐφ' ἀμάξης, πῶς θὰ ἀνεπαύετο ὁ ἀμάξηλάτης; ἐάν ἐδίδομεν κατὰ Κυριακὴν μεγάλα γεύματα, ποὺ ἀνάπτυσις διὰ τὸν μάγειρον; ποῦ διὰ τοὺς ἄλλους ὑπηρέτας; 'Οταν ἡ ἐκκλησία ἀπέκει πολὺ, διὰ γαιοκτήμων ἔχει συνήθως εἰδός τι λεωφορέου, δι' οὐ μεταφέρονται εἰς τὴν πολλοὺς, ἀντὶ ἐλαχίσου κόπου. 'Οπου οὐπάρχουσι πολλοὶ ζένοι κατὰ Κυριακὴν, ἀπαραιτητον καὶ τὸ καλὸν γεῦμα. Οὐδέποτε ὅμως θὰ εὔρητε μακροὺς καταλόγους φαγητῶν. 'Ἐν roastbeef καὶ ἐν plumpudding, ἵδον τὸ ἐθνικὸν καὶ κοινὸν

γεῦμα τῆς Κυριακῆς ἐν Ἀγγλίᾳ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐν Λονδίνῳ τὸ κατὰ τὴν ἀπέναντι ἡπειρον ἐπικρατοῦν σύστημα δόσημέραι ἐπεκτείνεται, πλὴν ἡμεῖς δὲν θέλομεν παραδεχθῆ ἀύτῳ, τούταντίον μάλιστα ὀφείλομεν νὰ τὸ ἀποφεύγωμεν."

Ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Λονδίνου, ἡρώτησα κατὰ ποίαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους συνήθως μετέβαινον ἕκεῖσε.—Ολίγον μετὰ τὸ Πάσχα, μοὶ ἀπεκρίθη.

"Οσοι τῶν γαιοκτημόνων εἰσὶ βουλευταὶ, ἔξηκολούθησεν, ὑποχρεοῦνται νὰ μένωσι συνήθως ἀπὸ Φεδρουσαρίου μέχρις Αὔγουστου πρὸ τοῦ Πάσχα ὅμως οὐδέποτε γαιοκτήμων θέλει ἐνοικιάση οἰκημα πρὸς χρῆσιν τῆς οἰκογενείας του. Καὶ βουλευτὴς δὲ ἂν μὴ εἶναι ὁ γαιοκτήμων, προσπαθεῖ πάντοτε νὰ διέλθῃ τὰς ἔξι ἑδομάδας μετὰ τὸ Πάσχα ἐν Λονδίνῳ. Ἀλλως τε καὶ πολιτικὰς ἀν δὲν ἔχῃ ὑποθέσεις, αἱ θυγατέρες αὐτοῦ δὲν τῷ ἐπιτρέπουσι περαιτέρω διαμονὴν ἐν τῇ ἔξοχῃ. Διότι ἔὰν μὲν εἰσὶ πολὺ μικραὶ, ἔχουσιν ἀνάγκην τῶν καλητέρων διδασκάλων ἰχνογραφίας καὶ μουσικῆς, ἔὰν μεγάλαι, δέον νὰ τὰς εἰσαγάγῃ εἰς τὰς συναναστροφάς. Ὁταν δὲ μετὰ διαμονὴν ἑδομάδων τινῶν ἐν Λονδίνῳ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὰς ἔξοχάς μας, εὑρίσκομεν τὰ πάντα ἀνθυσμένα. Ἐκτοτε δὲ ἄρχεται ἡ ἐποχὴ τῶν ἐν τοῖς κήποις ἕορτῶν, αἵτινες διαρκοῦσιν ἀπὸ τῆς τετάρτης μέχρι τῆς ἑδομῆς μ. μ. ὥρας. Αἱ ἕορταὶ αὖται εἰσὶ λίαν εὐάρεστοι, ἀτε ἀπηλλαγμέναι πάσης ἔθιμοταξίας. Ἡ νεολαία διατεθεῖσι παιζούσα τὰ τοῦ συρμοῦ παιγνίδια. Τὰ συνήθως ἐν χρήσει ἀναψυκτικά εἰσι τὰ παγωτά, αἱ νωπαὶ ἡ ζαχαρωτὰ ὀπώραι, ὁ καφές, τὸ τέιον, ὁ οἶνος καὶ τὰ δίπυρα. Κατὰ τὸ φθινόπωρον διπλούσιος κτηματίας, διεύπορος εὐγενής, ἀποκαμῶν ἐκ τῆς πολιτικῆς τύρβης, μεταβαίνει εἰς τὰ ἔλη τῆς Σκωτίας πρὸς ἄγραν ἐλάφων, ἀγρίων περιστερῶν, ἡ πρὸς ἀλιείαν. Καὶ τὰ μέσα δὲ ἔὰν δὲν τῷ ἐπιτρέπωσι τὴν διαπανηρὰν διατεθέδαισιν τῆς ἐνοικιάσεως ἑλώδους ἄγρου, οὐχ ἡττον ἀπέρχεται εἰς τὴν Σκωτίαν οἰκογενειακῶς, ὅπως διέλθῃ τὸν Αὔγουστον μῆνα. Ὑπάρχει τι τὸ γοητεῦον ἄμα καὶ ζωογονοῦν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ τῶν λόφων ἐκείνων. Τὸ κατ' ἔμες εὐτυχῆ λογίζομαι ἐμαυτὴν δόσακις ἐτοιμάζομαι νὰ συνοδεύσω τὸν σύζυγόν μου εἰς Σκωτίαν.

"Ἐν τούτοις εἴχομεν φθάση εἰς τὸν θυρῶνα τῆς Hardwick Court, δὲ τὸ κώδων προσεκάλει εἰς πρόγευμα.

II

Μετὰ τὸ δεύτερον πρόγευμα, ὁ συνήθως μηδέποτε καπνίζων διαρκούστης τῆς ἡμέρας οἰκοδεσπότης ὀδήγησέ με εἰς τὸ μακρὰν κείμενον καπνιστήριόν του. Μοὶ ἐφαίνετο, ὅτι καὶ αὖται τῶν κλείθρων αἱ ὄπαὶ ἦσαν πεφραγμέναι, ὅπως μὴ ἐκεῖθεν ἐξερχόμενος ὁ καπνὸς ἐρεθίσῃ τὸ

νευρικὸν σύστημα τῶν Κυριῶν. Ἐκεῖνος ἐν τούτοις λαβὼν σημειωματάριον, συνέταξε τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑδομάδος, ὅπως ἡ ἔτοιμος ν' ἀποποιηθῇ πᾶσαν γενησομένην αὐτῷ πρόσκλησιν.

Κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ἡ 18 Σεπτεμβρίου προσώρισται εἰς συνέλευσιν τῶν ἐφόρων τῶν ἐργατῶν. Αὕτη, δόσακις δὲ οἰκοδεσπότης δὲν ἔταξείδευεν, ἀπησχόλει αὐτὸν δλόκληρον ἡμέραν ἔκαστης ἑδομάδος, τὸν ὑπεχρέου δὲ καὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὸ πρόγευμά του. Ἡ 20 Σεπτεμβρίου Δικαστήριον, ὅπερ ἦδη δλίγας παρέχει τὰς ἀσχολίας. Ἀμέσως μετὰ ταῦτα Τριμηνιαία σύνοδος τῶν Εἰρηνοδικῶν. Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἀντικείμενα ἀφορῶντα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, εἰς τὴν κατασκευὴν νέας γεφύρας, καὶ εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὄδῶν καὶ δικετῶν. Τὴν ἐπιοῦσαν ἐκδίκασις τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων, αἵτινες τὴν ἑδομάδα ταύτην δὲν εἶναι ἡ κλοπαί. Ἡ 22 Σεπτεμβρίου ἐπίσκεψις εἰς τὰς φυλακὰς καὶ εἰς τὸ Φρενοκομεῖον. Ἡ 23, συνεδρίασις περὶ τῶν ληπτέων μέτρων περὶ καθαρισμοῦ ποταμοῦ. Ἡ 28 Σεπτεμβρίου Κακουργοδικεῖα, ἐγκλήματα σπουδαιότατα.

— Βλέπετε, μοὶ εἴπεν δ. κ. Baker, δὲ τὸ ἐργασία μου εἶναι μικρά.

— Μικρά, ἀνέκραξα ; Καὶ μικρὸν πρᾶγμα νομίζετε τὸ θυσιάζειν δωρεὰν τρεῖς ὄλας ἡμέρας καθ' ἑδομάδα ὑπὲρ κοινωφελῶν ἔργων;

— Τῷ ὅντι μικρὸν, ἀπεκρίθη μοι δ. κ. Baker, ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους, καὶ ἔδειξέ μοι τὸ σημειωματάριον φίλου του, ἔνθα πράγματι τρεῖς ἡμέραις ἐκάστης ἑδομάδος ὠρίζοντο ὑπὲρ κοινωφελῶν ἔργων καὶ λίαν ἐκτεταμένης ἀλληλογραφίας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

'Απεραφίσθη γὰρ ἐπισκεφθεῖμεν κατὰ πρώτων τὸ ἐπανορθωτικὸν κατάστημα τῶν νεανιῶν, ὅπερ ἀπειχεῖ μίλιον τῆς Hardwick Court. Εὔρομεν τὸν διευθυντὴν ἐν μέσῳ νεανιῶν δώδεκα μέχρι δεκατεσσάρων ἐτῶν, οἵτινες ἄμμα εἶδον ἡμᾶς κατέθηκαν τὰ ἐργαλεῖά των. Ἄνεσκαπτὸν τμῆμα ἀγροῦ. Ο. κ. Baker, χαιρετίσας αὐτοὺς, ἔνευσε διὰ τοῦ δακτύλου, καὶ διεύθυνε δίκην Πρωτοφάλτου ἄσμα, ὅπερ οἱ πάντες ἐν φαιδρότητι συνέψαλλον. Ἐκεῖθεν μετέβημεν εἰς τὴν τάξιν, ἔνθα ἐξετάσαντες τοὺς μαθητὰς ἐν ταῖς προκαταρκτικαῖς σπουδαῖς, ἐσχομένι ἀφορμὴν νὰ θυμαστῶμεν τὰς εὐστόχους αὐτῶν ἀποκρίσεις. Μετὰ μίαν ὥραν ἡ κηπουρικὴ ἐργασία, διακοπεῖστα ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀφίξεως, ἐπανελήφθη. Ὁ διευθυντὴς συνέστησεν εἰς τοὺς πατέδας ν' ἀναδείξωσιν ἔχατοὺς ἀξίους τῆς τιμῆς, ἢν περιεποίεις αὐτοῖς ἡ ἐπίσκεψις ζένων. Ἄνεχωρήσαμεν ἐν μέσῳ ἐνθουσιώδους ζητωκραυγῆς.

Οἱ πλειστοὶ τῶν ζένων τῶν ἐπισκεπτομένων τὸ ἐπανορθωτικὸν τοῦτο κατάστημα, θέλουσιν ἵστως ἐπικρίνη τὸ εὐάριθμον τῶν μονήρων οἰκί-

σκων, τοῦτο μόνον τὸ σύστημα θεωροῦντες τελεσφόρον· πλὴν ἀλλ' ὅψως οἱ τὸν ἐπανορθωτικὸν οἰκον τῆς Hardwick Court ἴδρυσαντες ὑπέλαθον τοῦτο περιττὸν, καθ' ὃσον ἀδιαιρόπως συζώντες μετὰ νεαρῶν ἐγκληματιῶν, εὐκόλως ἥδυναντο ν' ἀνεύρωσι τοὺς μοχθηροὺς, καὶ δὴ ν' ἀφιερώσωσι πᾶσαν αὐτῶν τὴν μέριμναν ὑπὲρ τούτων, ὅπως μεταβάλωσιν αὐτοὺς εἰς στριγματα τοῦ καταστήματος, καὶ τοῦτο χωρὶς οὔτε κανὸν αὐτοὶ οὖτοι νὰ ἐννοήσωσι τὴν εἰς τὰς κλίσεις αὐτῶν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν.

Ο. κ. Baker εἶχε δηλώση ἐν Δουβλίνῳ δτὶ τὸ μονῆρες σύστημα μεγίστην συνεπάγεται ὠφέλειαν, δσάκις ἐφρῷδόζεται ἀμα τῇ καθείρξει.

Παρατεινόμενος δ τοιοῦτος περιορισμὸς ἥδυνατο ν' ἀποδῆ ἡ ἀείποτες χείρων προετοιμασία εἰς τὴν δεινὴν πάλην πρὸς τὸν πραγματικὸν βίον. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἐν Hardwick Court ἐφάνη μοι λίαν φρέλιμος. "Οπου δήποτε ἐπεσκέψθην παραπλήσια καταστήματα, παρετήρησα δτὶ οἱ νέοι, ἀναγκαζόμενοι πάντοτε νὰ ἔξασκωνται εἰς τὴν ῥαπτικὴν καὶ ὑποδηματοποίειν, ἥσαν πελιδνοὶ καὶ φιλάσθενοι, τὰ δὲ πρόσωπά των ἐστεροῦντο ἐκφράσεως. Ἔνταῦθα τούναντίον εὑρίσκον πρόσωπα ἵλαρὰ καὶ διγιᾶ, ἐπείσθην δ' ἔτι μᾶλλον δτὶ αἱ ἀγροτικαὶ ἀσχολίαι ἀρμάζουσιν εἰς νεανίας, μᾶλλον ἢ οἰαδήποτε ἄλλη ἐργασία.

Ἐν Hardwick Court εἰς μόνον μεγαλοκτηματίας ἐδημιούργησεν, τι βαθμηδὸν ἐπιχειροῦσιν οἱ εὐεργετικοὶ σύλλογοι. Συνεχάρην τῷ Baker ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ ἔκβάσει τοῦ δεκαετοῦ αὐτοῦ ἴδρυματος Μοὶ ἀπήντησεν, δτὶ δ μὴ ἔχων τὸ θάρρος νὰ ἔδη ναυαγοῦσαν ἐπιχείρησιν κοινωφελῆ, οὐδέποτε δρείσεις νὰ ἐπιχειρήσῃ τι. Προδίδει χαρακτῆρος ἀσθένειαν δ ἐπιθυμῶν νὰ ἔλεπη πᾶσαν ἔσωτοῦ ἐπιχείρησιν εὐδοκιμοῦσαν. Αἱ ἀπαρχαὶ τῆς ἡμετέρας ἐπιχειρήσεως, προσέθηκε, παρεῖχον μικρὰς τὰς ἐλπίδας.

Εἶχον ἥδη γίνη διάφοροι ἀπόπειραι, δτε δ Ἐδουάρδος Βρέτον, πλοίαρχος τοῦ Β. ναυτικοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ, ὅλως συγκεκινημένος ἐκ τῆς Θιλιερῆς θέσεως τῶν παραμελημένων καὶ κακοποιῶν τῶν προαστείων τοῦ Λονδίνου παίδων, ἀπεφάσισες νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακόν. Τῇ συνδρομῇ ἐμπόρου τινὸς ἴδρυσε μικρὸν σχολεῖον ἐν Bow τῆς ἐπαρχίας Essex. Πλούσιός τις μεσίτης Ιουδαιος, δ Δαβίδ Haes καὶ ἄλλοι προσήνεγκον μετὰ ταῦτα μεγάλας συνδρομάς, ὥστε κατὰ τὸ ἔτος 1833 τὸ κατάστημα ἔξετάθη καὶ μετετέθη εἰς Λονδίνον.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ δεσποινὶς Murry, ἀνεψιὰ τοῦ δουκὸς τοῦ Athol, ἀκούσασα νὰ γίνηται λόγος περὶ τοῦ καταστήματος τούτου, παρέσχε μεγάλας συνδρομάς. Αὐτὴν ἡ ἴδια ἥδρυσεν ἐπανορθωτικὸν σχολεῖον πρωρισμένον

διὰ γυναικας, τὸ ἄσυλον Vittoria, τότε δὲ πρῶτον ἡ βασίλισσα ἐπέτρεψε νὰ δοθῇ τὸ ὄνομά της εἰς κατάστημα τοιοῦτον, καὶ αὐτὸι δὲ οἱ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρῶτοι νόμοι ἔξεδόθησαν ἐπὶ τῆς βασιλίσσης τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας.

Τὸ κατάστημα τοῦ Brenton προήχθη, ἀλλὰ διετήρησε πάντοτε τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ ἀπλότητα. Ἐν τούτοις αἱ δυσκολίαι δὲν ἔλλειπον. "Οταν παρέστη ἡ ἀνάγκη τῆς εὑρέσεως ἐργασίας, πάντες ἀπεποιήθησαν νὰ προσλάθωσιν ἄτομα, ἀπερ ἐξήρχοντο ἐξ ἐπανορθωτικοῦ καταστήματος. Ὁ Brenton ἐσκέφθη νὰ πέμψῃ τούτους εἰς τὰς ἀποικίας, ἔνθα ὑπῆρχεν ἔλλειψις ἐργατῶν, καὶ ἔξελεξε τὸ Εὔελπι 'Ακρωτήριον. Ἐκεὶ συνεκροτήθη συμβούλιον ἐκ πλουσίων, δπερ ὑπεχρεοῦτο νὰ δέχεται τοὺς παῖδας, καὶ ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, νὰ ὑποβάλῃ αὐτοὺς εἰς ἐπιταετὴ μαθητείαν, νὰ προνοῇ περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν, καταβάλλῃ δὲ μηνιαῖν τι ποσὸν, οὗ μέρος κατετίθετο ἐπὶ τόκῳ ὑπὲρ αὐτῶν παίδων, μέρος δὲ διετίθετο ὑπὲρ τῆς πληρωμῆς τῶν ὁδοιπορικῶν ἔξόδων. Δέκα λίραι στερολίναι ἐδίδοντο εἰς τοὺς παῖδας, δταν οὗτοι ἀνεχώρουν τοῦ καταστήματος, ἐν δὲ τῷ Εὐέλπιδι 'Ακρωτήριο, διὰ τοῦ οὐχὶ ἀσημάντου τούτου ποσοῦ ἥδυνατό τις νὰ προσκτήσηται ἱκανὴν περιουσίαν. Κατ' ἀρχὰς τὰ πάντα ἔβαινον καλῶς. Ὁσημέραι ηγέναν αἱ αἰτήσεις περὶ ἀποστολῆς νεανίων εἰς τὸ 'Ακρωτήριο.

Ἄτυχῶς, ἵνα ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν πληθυν τῶν τοιούτων αἰτήσεων, δὲν ἐπέστησαν ἀρκοῦσαν προσοχὴν περὶ τὴν ἔκλογὴν τῶν προσώπων. Κατὰ δὲ τὸ 1873 διεδόθη φήμη δτι νεανιῶν τινων ἡ διαγωγὴ ἥτο κακὴ, καὶ δτὶ ἄλλοι δὲν ἐτύγχανον τῆς δεούσης περιποιήσεως. Ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλε κληρικὸν Ἀγγλον εἰς τὰς ἀποικίας, δπως πληροφορήσῃ αὐτὴν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐν λόγῳ καταστήματος.

Ἄλλα πρὶν ἡ φθάση ἡ εἰλικρινὴς τούτου ἔκθεσις, τοσαῦτα ἐλέχθησαν καὶ ἡκούσθησαν, ὥστε ἥδη τὸ κατάστημα ἐφάνη μᾶλλον ἐμπόρων Ἐβραίων ἀπεχθὲς σωματευμπόριον. Πανικὸς φόβος ἐκυρίευσε τοὺς γονεῖς ὅσοι εἶχον πέμψῃ τὰ τέκνα αὐτῶν ἔκειται, ἔντρομοι οὖτοι ἀνεζήτουν αὐτὰ, ἐπειδὴ δὲ ἀδύνατος ἥτο ἡ ἐκ τοῦ Εὐέλπιδος 'Ακρωτηρίου ἐπάνοδος, μέγας σάλος ἐν βραχεῖ ἐπῆλθε.

Ἐπανειλημμένως ὁ δχλος ὥρμησε κατὰ τοῦ ἐν Λονδίνῳ καταστήματος, δπερ ἔσωσεν ώς ἐκ θαύματος ἐκ βεβαίας καταστροφῆς νεανίας, δστις διασχίσας τὰ πλήθη μετ' ἀπαραδειγματίστου θάρρους, εἰπε μεγαλοφώνως δτι ἀνελάμβανε μόνος τὴν μέχρις ἐσχάτων διεράσπειν τοῦ καταστήματος, διότι αὐτὸς ἔκεινος εἶχεν ἐκπαιδευθῆ ἐν αὐτῷ, καὶ διότι ἐὰν δυστρόπου ἐγένετο τίμιος ἄνθρωπος, ὥφειλε τοῦτο πρὸς τὸ

κατάστημα τοῦτο, ἔνθα εἶχε μάθη νὰ ζῇ ἐντίμως διὰ τῆς ἐργασίας του.

Ἐπὶ τέλους ἔφθασαν ἐκ τῶν ἀποικιῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν αἱ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκθέσεις, καθ' ᾧς οἱ παιδεῖς κάλλιστα διηγήντο. Ἐλλὰ ἐν τούτοις δὲ ἀτυχής Brenton ἀπέθανεν ἐκ θλίψεως. "Οσοι γονεῖς μετὰ τοσαύτης ἐπιμονῆς ἀπήγησαν τῶν τέκνων αὐτῶν τὴν ἐπάνοδον, πρόθυμοι ἥδη ἐκηρύσσοντο νὰ πέμψωσιν ἄλλα. Ἐλλὰ ἥδη τὰ πάντα ἦσαν κατεστραμμένα. Αἱ ἐτήσιοι συνεισφοραὶ εἶχον παύση. Ὁ ἀτυχής Haes, δὲ τοσαύτας ὑποστάς θυσίας ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ καταστήματος, ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀρῶν τοῦ λαοῦ, λέγοντος ὅτι ἐκεῖνος ἦτον δὲ ἐμπορευθεὶς τὰ πτωχὰ ταῦτα παιδία. Ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ ἔφυγε νυκτὸς εἰς Brighton. Αὐτὸς ἔμεινε μόνος ἐν Λονδίνῳ χάριν ἰδίων ὑποθέσεων, ἀλλὰ ἡ Ἀστυνομία, ἡτις ἐγκώντισκε τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεχεν, ἐπηγρύπνει εἰς τὴν ἀσφάλειάν του. Τὰ ἐπανορθωτικὰ τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων καταστήματα δὲν ὑπῆρχον πλέον.

"Αφωνοὶ ἦκολουθήσαμεν τὸν δρόμον ἡμῶν. Ὁ λοχαγὸς Brenton, ὁ κλέπτης γενόμενος τίμιος καὶ πρόθυμος νὰ ὑπερασπισθῇ σχολείον ἐπανορθωτικὸν, ἡ ἱστορία τοῦ Ἐθραίου Haes, διηγουμένη ὑπὸ αὐστηροῦ θιασώτου τοῦ ἀγγλικανοῦ θρησκεύματος, μὲ εἶχον βαθέως συγκινήση. Μετὰ τὰ προηγούμενα δὲ ταῦτα ἐνόμισα ὅτι ἡ ἴδρυσις νέου ἐπανορθωτικοῦ οἴκου ἥδυνατο νὰ ἡ ἔργον ἔξι τίσου ἡρωϊκὸν, καὶ τὴν γνώμην ταῦτην ἀνεκοίνωσα πρὸς τὸν Baker.

—Μολονότι, ἀπεκρίθη μοι οὗτος, ἔγραψαν τὸ ἔμμὸν ὅνομα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἴδρυσεως τῆς Hardwick Court Refectory, ἡ ἀξία μου εἶναι πολλῷ ἐλάσσων ἢ ὅσον γενικῶς πιστεύεται. Ἡ πρώτη ἔμπνευσις προηῆθε μοι ἐκ τινος γυναικός. Ἐγγρώσα ἐν Λονδίνῳ τὴν δεσποινίδικ Murray, δόπτε συνέβησαν τὰ λυπηρὰ ἐπεισόδια ἀτινα ἐπήνεγκον τὸ θάνατον τοῦ Brenton, εἰς ἐκεῖνην δὲ δρείλεται ἡ πρώτη τιμὴ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης.

Ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐσκεπτόμην περὶ ἴδρυσεωῦ νέου ἐπανορθωτικοῦ σχολείου, ἀλλ' οὐδένα εὗρον συμπράκτορα. Τέλος τῷ 1850 ἐγνώρισα νέον τινά, δυτικοὺς μὲ δύθησεν εἰς τοῦτο. Ὁ Γεώργιος Bengough ἡρώτησέ με ἡμέραν τινὰ διατί δὲν ἀνελάμβανον μόνος τὴν ἴδρυσιν καταστήματος, δόπερ τοσοῦτον ἐπόθουν. Τῷ ἀπεκρίθην ὅτι τοιαύτη ἐπιχείρησις ἀπήτει ἄνδρα δυνάμενον νῦν ἀφειρώσῃ εἰς αὐτὴν χρόνον τε, ψυχήν τε καὶ σῶμα, καὶ διὰ ἐγὼ δὲν ἥδυνάμην νὰ θέσω ἐκποδῶν πάντα τὰ ἡμά κακθίκοντα χάριν τοιαύτης ἴδεις. Πόσον ἔξεπλάγην ὅτε δὲ νεαρὸς γαιοκτήμων, δυτικὸς ἔρτι εἶχε κληρονομήση εἰσδῆμα ἐτήσιων 10,000 ἀγγλικῶν λιρῶν, εἰπέ μοι διτι, καίπερ νέος τὴν ἡλικίαν, προθύμως οὐχ

ἥττον ἤθελεν ἀναλάβῃ τὸ ἔργον, ἐὰν ἀνὴ πεπειραμένος ὡς ἐμὲ, ὑπέσχετο νὰ τὸν συνδράμῃ! Ἀπεδέχθην. Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του, (ἥτο δὲ τότε εἴκοσι τεσσάρων ἔτῶν), ἔλαβε τοὺς πρώτους μαθητὰς τοῦ νέου ἐπανορθωτικοῦ καταστήματος, τρεῖς ἀχρείους παιδίας! Ὁ Bengough ἐστερεῖτο τῆς δεούσης ἐμπειρίας εἰς τὸ χειρογωγεῖν παρημελημένους παῖδας, ἡ δὲ μέθοδος αὐτοῦ δὲν ἦτο πάντοτε ἡ καταλληλοτέρα, ἀλλ' εἶχε τὸ ἀνεκτίμητον δῶρον ὅτι δὲν ἐσκέπτετο ποτὲ περὶ ἔκπτωτοῦ, ὁσάκις ἐποίει θυσίας χάριν τῶν ἄλλων. Ἐπράττε τὸ καλὸν ἀδικοφρῶν περὶ τοῦ τίς δὲν τούτου ἐπαινούμενος. Ἡρχίσαμεν διὰ τῶν τριῶν ἐκ Λονδίνου κλεπτῶν, καὶ παρελάθομεν ἀλλούς εἶς Eheltenham.

Κατ' ἀρχὰς δὲ Γεώργιος Bengough ἔζη καὶ εἰργάζετο μετ' ἐμοῦ. Ἀκολούθως μετώκησεν εἰς τὸ κατάστημα, ἔνθα ἐδίδαξεν δόλοκληρον διεισίαν. Ἄφ' οὖν δὲ διωργάνωσε καλῶς τὰ πάντα, ἀνέθηκεν εἰς ἐμὲ τὴν διεύθυνσιν, καὶ ἀσθενής ὡς ἦτο, ἀνεχώρησεν εἰς Φλωρεντίαν. Ἡ νόσος αὐτοῦ εἶναι ἀνίστος, ἀπὸ στιγμῆς δὲ εἰς στιγμὴν ἀναμένω τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὴν εἰδησιν. Ἡδὴ ἐνοήσατε βεβαίως τὸν λόγον οὗτον ἐνεκα λυποῦμαι, δοσάκις μοὶ ἀποδίδεται δῆλος δὲ ἐπαίνοις ἐπὶ τοῖς γενομένοις. Γνωρίζετε ἄλλον εὐπατρίδην, μετὰ ἐτησίου εἰσοδήματος δέκα χιλιάδων λιρῶν, δοτις ἤθελεν εἰσθαι δικτεθείμενος νὰ κοιμηθῇ ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη μετὰ παιδῶν ἡμελημένης ἀνατροφῆς, καὶ νὰ μεταδώσῃ αὐτοῖς τὴν σοιχειώδη ἐκπαίδευσιν; Ἐν τούτοις τοῦ Bengough τὸ ἔργον ἔτυχε τῆς δεούσης ἀνταμοιβῆς. Ἀλλοτε μόνη ἡ Eheltenham παρεῖγε κλέπτας ἵσαρθμους πρὸς ἀπαντας δροῦς τοὺς τῆς δλητης ἐπαρχίας. Κατὰ τὸ 1852 ἐφύλακε οὐησαν μόνον τεσσαράκοντα πέντε, τέσσαρα ἔτη μετὰ ταῦτα τριάκοντα πέντε, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1857 μόνον δέκα τέσσαρες.

Κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἐπανορθωτικοὶ οἵοις ἴδρυθησαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἀγγλίαν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι αἱ κατὰ νεαρῶν ἐγκληματιῶν δίκαιαι ἐλαττοῦνται ἐτησίως κατὰ δέκα χιλιάδας.

III

Περὶ τὴν πέμπτην ὥραν εἰσήλθομεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην, ἔνθα ἐδίδετο τὸ τέτον. Εὗρον ἐκεῖσε πάντας τοὺς λοιποὺς ζένους, δόλενα τὸν ἀριθμὸν. Ὁ πόσον εὐφροσύνως ἀναπολῶ τῆς ἐσπερινῆς ἐκείνης ὥρας, ἡτις συνήνου ἀπαντας ἡμᾶς εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Hardwick Court. Δύο μεσότοιχοι τῆς αἰθούσης ταύτης, παρακειμένης τῷ ἐστιατορίῳ, ἐκαλύπτοντο ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρις δροφῆς ὑπὸ βιβλίων. Τοῦ τρίτου τοίχου τὸ μεταξύ τῶν δύο παραθύρων κενὸν, κατείχετο ὑπὸ ἄλλης βιβλιοθήκης μεστῆς βιβλίων. Ἐγ δὲ τῷ τετάρτῳ εὑρίσκετο ἡ θερμάτρα.

Η πυρά ἔκαιε, θρανία δέ τινα ἦσαν πρὸ αὐτῆς τεθειμένα ἐν ἡμικυκλίῳ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης ἔκειτο μεγάλη τράπεζα, ἐπὶ ταύτης δὲ μεγάλη λυγνία ἐφώτιζε βιβλία καὶ νέας ἐφημερίδας.

Τὰς γωνίας κατεῖχον τραπέζαι μετὰ πλουσίων συλλογῶν σπανιωτάτων σινικῶν ἀγγείων. Κυρίαι καὶ Κύριοι, ἔνθεν κάκειθεν ἐπὶ θρανίων καθήμενοι, ώμίλουν, ἡκροῶντο, ζωηροί, ἴλαροί, εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐγκαρδίου καὶ ἀγγῆς ταύτης φιλοξενίας.

Ἐπὶ τῶν μερῶν τοῦ τοίχου ἅπερ δὲν ἐκάλυπτον βιβλία, ἦσαν ἀνηρημέναι μεγάλαι οἰκογενειακαὶ εἰκόνες, μεταξὺ τῶν δοιών διεκρίνετο μεγαλοπρεπῆς τοιχύτη, παριζῶσα τὸν οἰκοδεσπότην. Ἐνῷ παρετήρουν τὴν εἰκόνα ταύτην, ἡ οἰκοδέσποινα μὲ εἰδοποίησεν διτὶ αἱ Κυρίαι ἀπασαι ἥδη ἔχον ἀποσυρθῆ, καὶ διτὶ ἵσως ᾧτο καιρὸς νὰ ἐτοιμασθῶμεν διὰ τὸ γεῦμα. Πρὸ τινῶν ἐτῶν, μοι ἔλεγεν, ἐπεκράτει τὸ ἔθος νὰ προσέρχωνται αἱ Κυρίαι εἰς τὴν τράπεζαν μὲ γυμνοὺς ωμοὺς ὕσει εἰς χορὸν, ἀλλ᾽ ἥδη, ἐκτὸς σπανίων ἔξαιρέσεων, φέρομεν πάντοτε ἱμάτια κεκλεισμένα. Τί φρονοῦσιν οἱ ὄμβέτεροι συμπολίται περὶ τῆς συνηθείας ἡμῶν, τοῦ νὰ μεταβάλλωμεν ἴματισμὸν διάκονος καθήμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ διτὲ ἀκόμη εἴμεθα μόνοι; Ἀπεκρίθην, διτὶ διούσιν οἱ ὄμβέτεροι τοιχύτην εἰδούς κανόνες, καὶ διτὶ πρὸς τούτοις τὸ φράκον καὶ διευκόλ λαξιμοδέτης ἦσαν ἀντικείμενα τόσον ἀντιπαθητικὰ πρὸς τὸ ἀρρέν φῦλον, ὥστε μόνον ἐν ἀναποφεύκτοις περιστάσεσιν ἐγίνετο χρῆσις αὐτῶν.

Πιθανὸν οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ εἰσὶ λίαν ἀπαιτητικοὶ, ὑπέλαχεν αὔτη, ἀλλὰ ταξειδέουσα ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ, εἶδον πόσον εἰναι εὐχάριστον νὰ ἔχῃ ἡ μορφωμένη κοινωνία ώρισμένας συνηθείας. Ἐκαστος τότε γινώσκει τί τὸ πρακτέον, οὐδεμίαν δὲ ἔχει ἀνάγκην νὰ συμβουλευθῇ τινὰ περὶ τοῦ πῶ; πρέπει νὰ προρουτισθῇ. Γινώσκω διτὶ πολλοὶ ξένοι χαρακτηρίζουσι τὴν ἡμετέρον συνήθειαν τοῦ ἀλλάσσειν ἔνδυμα εἰς τὸ γεῦμα σχολαστικὴν, ἀλλ᾽ ἔγω νομίζω διτὶ ἡ στιγμὴ αὐτη τῆς προπαρασκευῆς εἰς τὰς συναθροίσεις, ἔστω καὶ οἰκογενειακάς, συντελεῖ εἰς τὴν γενικὴν εὐδιαθεσίαν.

Βέγον πάντοτε ἐπιδοκιμάσῃ τοσοῦτον τὴν συνήθειαν ταύτην, καὶ τόσον ἀκατάλληλον θεωρήσῃ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος κατὰ τὴν μεσημέριαν, ὥστε ἐδικτύωσα αὐτὴν κατὰ πάντα, καὶ ἀναχωρῶν ὑπεσχέθην αὐτῇ νὰ ἐφαρμώσω καὶ ἔγω ἀκριβῶς τὸ ἔθος τοῦτο.

Κατὰ τὴν ἑδύδημην καὶ ἡμίτειαν δικάδων προσεκάλεσσεν ἡμᾶς εἰς τὸ γεῦμα. Ἐν τῇ θύρᾳ τῆς αἰθούσης μὲ περιέμενεν διοἰκοδεσπότης. Ἐπιζώ, εἶπέ μοι, διτὶ ἡ ὥρα ἐκείνη τῆς μοναξίας

δὲν σᾶς ἀφήσεις παντελῶς τὴν καλὴν διάθεσιν. Εἴμεθα πάντες περίεργοι· νὰ ἔδωμεν ἐὰν Γερμανὸς καθηγητὴς ἔχει ὅρεξιν καὶ δόδοντας καλοὺς ὡς τοὺς ἡμετέρους. Μὴ νομίσετε ὅμως διτὶ δύναντος νὰ ἐκλέξῃτε τὴν σύντροφόν σας εἰς τὴν τράπεζαν. Παρ᾽ ἡμῖν δρίζουσι τοῦτο οἱ οἰκοδεσπόται. Τὸ κατέμενε δρεῖλω πάντοτε νὰ προσφέρω τὸν βραχίονα εἰς τὴν μᾶλλον μεταξὺ ἡμῶν διακεκριμένην Κυρίαν. Ἡ σύζυγός μου καὶ δι συνοδεύων αὐτὴν ἔρχονται πάντοτε τελευταῖοι· κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀποτελοῦσι τὸ τελευταῖον ζεῦγος τῆς συνοδίας, ἡτις προσέρχεται εἰς τὸ ἔστιατόριον. Ἐπειδὴ δὲ ἀπουσιάσατε κατὰ τὸ πρόγευμα, ή τιμωρία ὑμῶν ἔσται σήμερον νὰ συνοδεύσῃτε ὑμεῖς τελευταῖος τὴν σύζυγόν μου.

Ἐπειδὴ τὸ τέλος.

A. M.:

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΥΡΙΟΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΥΘΜΟΙ

Ὑπὸ τὴν γενικωτέραν αὐτῆς σημασίαν η λέξις φύθμος, ἐν τῇ θεωρίᾳ τῶν ἀποτελεσματικῶν καλούμενων τεχνῶν, ἀρχιτεκτονικῆς δηλ., πλαστικῆς καὶ γραφικῆς, οὐδὲν ἄλλο εἴνε ἢ ἡ ἀποτύπωσις τοῦ καλοῦ ἐν τῇ τέχνῃ, καθ᾽ οἰονδήποτε τρόπον, πάντοτε βεβαίως ἐν χώρῳ, ἔνεκα τῆς φύσεως αὐτῶν τούτων τῶν τεχνῶν· μερικῶτερον ὄμως, φύθμὸς ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ εἴνε ὀρισμένος τις τύπος, διφ' ὅν τὸ καλὸν ἐμφανίζεται παρὰ τινὶ λαῷ, σύμφωνα πρὸς τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ διαμορφούμενος, ἢ ἄλλως δι τρόπος τῆς ἐργασίας ἐν ᾧ κατ' ἔθνη ἢ κατὰ τεχνίτην ἐμφανίζεται, διὸ καὶ τὸ πάλαι τρόπος ἐκαλεῖτο δι φύθμός. Ὑπὸ τοιούτους τινάς τύπους ἐμφανίζονται πάντα τὰ τῆς τέχνης ταύτης προϊόντα, τύπους διαμορφωθέντας παρὰ τις διαφόροις φυλαῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κατὰ τὸν ἰδιάζοντα ἐκάστη χαρακτῆρα. Τούτων κυριώτατοι, διφ' οὓς ὅλα τὰ τῶν καλῶν χρόνων τῆς πατρίδος ἡμῶν μνημεῖα ἀπετυπώθησαν, εἰνε τρεῖς, καὶ περὶ τούτων καὶ μόνων ἐνταῦθα, ἐν βραχεῖ, ἔσται ἡμῖν δι λόγος.

Οἱ τρεῖς οὗτοι φύθμοι ἢ τρόποι ἐργασίας, διαστέλλονται κατά τε χρόνους καὶ χαρακτῆρα τῆς διαμορφωσάστης αὐτοὺς φυλῆς, ἀναλόγως τοῦ δοιούς καὶ διακοσμούνται, ἐν τῇ κατὰ περιόδους ἀναπτυγμένη αὐτῶν. Τούτων οἱ δύο φέρουσι τὰ δύνματα τῶν φυλῶν αἵτινες ἀνέδειξαν αὐτοὺς, διὸ δὲ τρίτος τοῦ τόπου ἐνῷ, ὡς λέγεται, ἐπενοήθη· οἱ Δωριεῖς δηλ. ἀνέπτυξαν τὸν Δωρικὸν φύθμὸν ἢ Δώριον ἐργασίας τρόπον, οἱ Ἰωνεῖς τὸν Ἰωνικὸν καὶ ἐν Κορίνθῳ εὑρέθη δι Κορινθιακός. Μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ διλίγω πρὸ αὐτῆς ἐσχηματίζετο ἐν Ἰταλίᾳ διὰ τῆς ἀποιμιμήσεως τῶν ἐκεῖσε μετακομίζομένων Ἑλληνικῶν τεχνουργημάτων, ἔτι δὲ καὶ διὰ τῆς μεταβάσεως τεχνιτῶν Ἑλλήνων, Ἄρ-